

การพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

The Development of Guidance Administration Indicators for Opportunity Expansion Schools Preposition Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1

จันจิรา โชติเอี่ยม¹, สุทธิพงษ์ บุญผดุง²
Janjira Chot-eam¹, Suttipong Boonphadung²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับความคิดเห็นการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส และเสนอตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 การวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูในโรงเรียนขยายโอกาสทั้ง 20 แห่ง จำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .982 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลที่ได้จากการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานแนะแนวอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.87, S.D. = 0.42) ได้ตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ 52 ตัวชี้วัด ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริการแนะแนว มี 20 ตัวชี้วัด องค์ประกอบที่ 2 ด้านกระบวนการดำเนินการแนะแนว มี 18 ตัวชี้วัด และองค์ประกอบที่ 3 ด้านโครงสร้างและการวางแผนการดำเนินงานแนะแนว มี 14 ตัวชี้วัด และผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวชี้วัดที่ประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในระดับมากที่สุด (Mean = 4.53, S.D. = 0.61) และเสนอตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้นเพื่อนำไปใช้ในการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

คำสำคัญ: ตัวชี้วัด การบริหารงานแนะแนว โรงเรียนขยายโอกาส

¹ นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

² คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

¹ Master of Education in Educational Administration, Faculty of Education, Suansunandha Rajabhat University

² Faculty of Education, Suansunandha Rajabhat University

Abstract

This research was to study the level of opinions of the guidance administration in opportunity expansion schools, to develop indicators of the guidance administration in opportunity expansion schools, and to propose indicators of the guidance administration in opportunity expansion schools, under the Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1. This study was researched and developed by using mix both qualitative and quantitative research. The sample group were administrators and teachers in 20 opportunity expansion schools, totaling 500 people. The research instrument was a 5-level estimation scale questionnaire. The Index of Item-Objective Congruence (IOC) was from 0.67-1.00 and the entire confidence was .982. The exploratory factor analysis (EFA) was analyzed by using a computer program.

The evaluation obtained from the research were the level of opinions towards the management of the guidance administration was at the mean of 4.87, which was the highest. Indicators of the guidance administration in opportunity expansion schools, under the Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1. Indicators consisted of 3 components and 52 indicators, namely component 1 service guidance had 20 indicators, component 2 implementation process had 18 indicators, and component 3 structural and operational planning guidance had 14 indicators. The results of the suitability and feasibility of the indicators assessed by the experts had a combined mean of 4.53, and propose indicators developed for use in the management of guidance in school expanding opportunities Under the Office of Samut Prakan Primary Educational Service Area Office 1.

Keywords: Indicators, guidance administration, opportunity expansion schools

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษามาตรา 22 กล่าวถึงการจัดการศึกษาว่าต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ อีกทั้งมาตรา 23 การจัดการ

ศึกษาทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ในด้านต่างๆ ดังนี้ (1) ความรู้เกี่ยวกับตนเองและความสัมพันธ์ของตนเองกับชุมชน ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติและสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง

เป็นประมุข ส่วนมาตรา 24 (1) จัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (2) ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

แฟรงค์ พาร์สันส์ ได้จัดตั้งสำนักงานการอาชีพขึ้นในเมืองบอสตัน มลรัฐแมสซาชูเซตส์ขึ้น ที่มีชื่อว่า Vocational Bureau of Boston เนื่องจากหนุ่มสาวในสมัยนั้นมีปัญหาที่สำคัญคือ ปัญหาการเลือกอาชีพ ดังนั้นหลักการแนะแนวอาชีพที่ต้องทำเป็นขั้นตอนแรกที่พาร์สันส์ใช้ในขณะนั้น คือ ให้ผู้มารับบริการได้รู้จักและเข้าใจตนเองให้ดีขึ้น ทั้งจุดเด่นและจุดด้อย ตลอดจนคุณสมบัติอื่นๆ ต่อมาในปี ค.ศ. 1909 พาร์สันส์ ได้เขียนหนังสือชื่อ “การเลือกอาชีพ” ขึ้นเพื่อเผยแพร่ความคิดเรื่อง การแนะแนวอาชีพ โดยองค์ประกอบสำคัญของการเลือกอาชีพมี 3 ประการ คือ การวิเคราะห์ตนเอง การวิเคราะห์งาน และการใช้วิจารณญาณของตนเลือกอาชีพ (สุนิสา วงศ์วารีย์, 2559) กลุ่มพัฒนาระบบการแนะแนว สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำแนวทางการเสริมทักษะและการสร้างประสบการณ์อาชีพให้กับนักเรียน โดยสถานศึกษามีบทบาท ความรับผิดชอบหลักในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ครูที่ปรึกษาส่งเสริมให้นักเรียนสำรวจและรู้จักตนเอง จัดหาสารสนเทศเกี่ยวกับอาชีพ ให้คำปรึกษาร่วมกับผู้ปกครอง หาแหล่งเรียนรู้ อำนวยความสะดวก เป็นผู้ประสานงาน การดำเนินการต่างๆ มีการเสริมทักษะและสร้างเสริมประสบการณ์อาชีพของนักเรียนให้มีทักษะในการทำงานและประกอบ

อาชีพได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561)

ปัจจุบันประเทศไทยมีบัณฑิตตกงานจำนวนสูงถึง 3.7 แสนคน และมีนาคม ปี พ.ศ. 2563 จะมีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอีกกว่า 3 แสนคน โดยคาดว่าครึ่งหนึ่งของคนกลุ่มนี้จะตกงาน ซึ่งก็หมายความว่าต้นปี 2562 ประเทศไทยจะมีบัณฑิตตกงานถึง 5 แสนคน นพวรรณ จุลกนิษฐ กรรมการผู้จัดการ บริษัท จัดหางาน จ๊อบส์ ดีพี (ประเทศไทย) จำกัด เปิดเผยว่า ในปีนี้ 2558 อัตราคนว่างงานเพิ่มขึ้นจากปี 2557 ที่ 0.6-0.7% เป็น 1% ของจำนวนแรงงานในไทย 38 ล้านคน หรือ 3 แสน 7 หมื่น 8 พันคน และในจำนวนผู้ว่างงานนี้ 32% หรือ 1 แสน 2 หมื่น 2 พันคน เป็นผู้ว่างงานในระดับอุดมศึกษา เพราะจบไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน (ฐานเศรษฐกิจ, 2563)

การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีทั้งหมด 20 โรงเรียน จากการสำรวจพบว่า ขาดแคลนบุคลากรด้านแนะแนว และครูที่ทำงานแนะแนวไม่ได้จบสาขาการแนะแนวหรือจิตวิทยาแนะแนว โรงเรียนที่มีครูที่จบการศึกษาด้านแนะแนวเพียง 3 โรงเรียน รวมจำนวน 4 คนเท่านั้น ได้แก่ โรงเรียนวัดสุขกร จำนวน 1 คน โรงเรียนวัดตำหู (มิตรภาพที่ 65) จำนวน 2 คน และโรงเรียนนาครีอนุสรณ์จำนวน 1 คน โดยโรงเรียนอื่นๆ อีก 17 โรงเรียนให้ครูที่จบสาขาอื่นที่ไม่ใช่สาขาแนะแนวมาดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียน ในขณะที่มีนักเรียนที่รอการช่วยเหลือ รอรับบริการแนะแนวอย่างเป็นทางการจำนวนราว 12,842 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1, 2562) ซึ่งครูและบุคลากรเหล่านั้นย่อม

ไม่เข้าใจถึงแก่นแท้ของงานแนะแนว ไม่มีรูปแบบการให้คำปรึกษาที่ดี ไม่มีความเชี่ยวชาญในงานแนะแนว ส่งผลให้งานแนะแนวไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ด้วยข้อจำกัดในหลายประการ เช่น งบประมาณในการจ้างครูเพิ่ม เป็นต้น คงไม่อาจทำให้โรงเรียนขยายโอกาส ทั้ง 20 โรงเรียนมีบุคลากรงานแนะแนวที่เพียงพอในระยะเวลายั่งยืน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสได้นำไปใช้ประโยชน์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
2. เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1
3. เพื่อเสนอตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ตัวชี้วัดในการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสที่มืองค์ประกอบสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย และนโยบายของสถานศึกษา

2. โรงเรียนขยายโอกาสมีศักยภาพในการบริหารงานแนะแนว โดยพัฒนาครูทั้งจบและไม่ได้จบด้านการแนะแนวหรือจิตวิทยา ให้มีความรู้ความสามารถในการช่วยเหลืองานแนะแนวของโรงเรียนให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีตัวชี้วัดที่เป็นแนวทางในการบริหารงานแนะแนวที่เหมาะสมกับบริบทในปัจจุบัน สามารถนำไปใช้กับสถานศึกษาในสังกัดเพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 849 คน จาก 20 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การสุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของ Comrey and Lee (1992) โดยเสนอขนาดตัวอย่างที่เพียงพอในการวิเคราะห์ปัจจัย (factor analysis) จะดีมากกว่า 500 คน ซึ่งสอดคล้องกับ Cattell (1978) เสนอว่า 500 คน จะเป็นขนาดตัวอย่างที่ดีในการตั้งเป้าหมายโดยให้ความเห็นว่าในบริบทของปัญหาส่วนใหญ่ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 500 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ เรื่องการพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนขยายโอกาส

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 แบบกึ่งโครงสร้าง จำนวน 10 ข้อ นำไปใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้มีประสบการณ์ด้านงานแนะแนว จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 6 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านงานแนะแนว จำนวน 2 คน 3) ครูแนะแนว จำนวน 1 คน 4) ครูที่ปรึกษา จำนวน 1 คน

2. แบบสอบถาม เรื่องการพัฒนาตัวชีวิต การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย และจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ด้านงานแนะแนว จำนวน 10 คน มาคัดเลือกตัวชีวิตเพื่อจัดทำข้อคำถามของแบบสอบถาม กำหนดนิยามศัพท์เกี่ยวกับการพัฒนาตัวชีวิต การบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ นำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนขยายโอกาสที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน นำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้เท่ากับ 0.98

3. แบบประเมินความเหมาะสมและความ เป็นไปได้ของตัวชีวิตการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 เสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสม และความ เป็นไปได้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์และสร้างข้อคำถามเพื่อจัดทำแบบประเมินความเหมาะสม และความ เป็นไปได้ของ (ร่าง) การพัฒนาตัวชีวิต

การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 นำไปสอบถามผู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ด้านงานแนะแนว จำนวน 5 คน เพื่อเลือกตัวชีวิตที่จะนำมาใช้ โดยใช้มาตรวัด 5 ระดับ (Rating scale) ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ประกอบด้วย 1) เป็นนักวิชาการด้านการศึกษา จำนวน 2 คน 2) เป็นผู้บริหารที่มีประสบการณ์ด้านการบริหาร การศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 2 คน 3) เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการบริหารการศึกษาที่ได้รับรางวัลที่เป็นที่ยอมรับ จำนวน 1 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การรวบรวมข้อมูลจากการสังเคราะห์ ตัวชีวิตการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งในประเทศ และต่างประเทศ จำนวน 20 เรื่อง ได้ตัวชีวิตที่มีความถี่เกินครึ่งหนึ่ง (10 เรื่องขึ้นไป) จำนวน 56 ตัวชีวิต

2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจาก ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการบริหารงานแนะแนว จำนวน 10 คน จากนั้นนำข้อมูลมาสังเคราะห์ในตาราง การสังเคราะห์ตัวชีวิตการบริหารงานแนะแนว ในโรงเรียนขยายโอกาส ร่วมกับการทบทวน วรรณกรรม ได้ตัวชีวิตที่มีความถี่มากกว่าครึ่งหนึ่ง (15 เรื่องขึ้นไป) จำนวน 52 ตัวชีวิต จากนั้นนำไป พัฒนาจัดทำเป็นแบบสอบถามการวิจัยต่อไป

3. ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียน ขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 20 โรงเรียน โดยส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและผ่าน ทางแอปพลิเคชันกูเกิ้ลฟอร์ม จำนวน 500 ฉบับ และนำกลับมาวิเคราะห์ข้อมูล

4. ผู้วิจัยนำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และการแจกแจงความถี่ และนำเสนอในรูปแบบของตารางเรียงจากข้อมูลที่ได้

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้การคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม แปลความหมายตามช่วงคะแนน ดังนี้ (Best & Kahn, 1997)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึงมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึงมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึงปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึงน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึงน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์องค์ประกอบตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนขยายโอกาส

5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมิน (ร่าง) การพัฒนาตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสฯ จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน

แปลความหมายตามช่วงคะแนน (Best & Kahn, 1997)

6. นำเสนอตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้

ผลการวิจัย

ผลการสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวของโรงเรียนขยายโอกาส จำนวน 10 คน ได้ตัวชี้วัดที่มีความถี่เกินครึ่ง 52 ตัวชี้วัด นำไปสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนว

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนว โดยภาพรวมตัวชี้วัดทั้ง 52 ตัวชี้วัด มีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.87 S.D. เท่ากับ 0.42 แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าบริหารงานวิชาการ หัวหน้างานแนะแนว ครูแนะแนว ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษาของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดโดยเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 3 ข้อ โดยมีค่า \bar{X} เท่ากับ 4.90 ค่า S.D. เท่ากับ 0.38 คือการดำเนินการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล การชี้แนะส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้แก่นักเรียน ด้านการศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ และปฏิบัติตนในสังคม และการปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน ร่วมมือแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับนักเรียนเป็นรายบุคคล ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ย

น้อยที่สุด มีค่า \bar{x} เท่ากับ 4.83 ค่า S.D. เท่ากับ 0.53 คือ การส่งเสริมช่วยเหลือนักเรียนให้มีรายได้อันพิเศษระหว่างเรียน

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) และ Bartlett's Test

ผลการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นทั้ง 2 วิธี พบว่าค่า KMO มีค่าเท่ากับ .947 และค่า Bartlett's Test มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.00 ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการเก็บตัวอย่างมีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการทดสอบความเหมาะสม โดยการวิเคราะห์ KMO และสหสัมพันธ์ Bartlett's Test of Sphericity

KMO and Bartlett's Test	
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	0.947
Approx. Chi-Square	60984.133
Bartlett's Test of Sphericity df	1326
Sig.	.000

การหาค่าความร่วมกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าการร่วมก่อนและหลังการสกัดองค์ประกอบ (Communality) พบว่าค่าการร่วมสกัดเริ่มแรกก่อนสกัดองค์ประกอบที่ได้จากวิธี Principal Components Analysis (PCA) ของทุกข้อคำถามมีค่าเท่ากับ 1.000 และภายหลังจากการสกัดองค์ประกอบแล้วมีค่ามากกว่า. 2 แสดงว่า ข้อคำถามมีความเหมาะสมในการ

วิเคราะห์องค์ประกอบต่อไป

ค่าความแปรปรวน

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) มากกว่า 1 สามารถจำแนกองค์ประกอบได้ จำนวน 3 องค์ประกอบ และร้อยละความแปรปรวนสะสมเท่ากับ 86.02 ดังตาราง 2

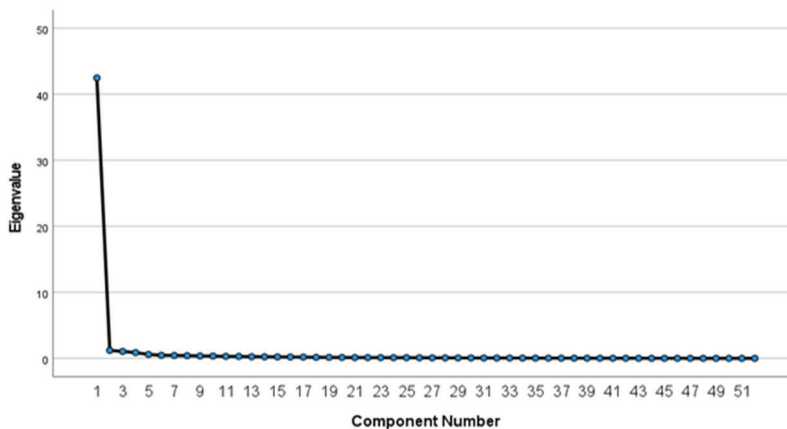

ตาราง 2 แสดงค่าสถิติสำหรับแต่ละองค์ประกอบทั้งก่อนและหลังการสกัดองค์ประกอบ (นำเสนอเฉพาะองค์ประกอบที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) มากกว่า 1)

Component	Total Variance Explained								
	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	42.470	81.674	81.674	42.470	81.674	81.674	15.897	30.570	30.570
2	1.207	2.321	83.995	1.207	2.321	83.995	15.125	29.087	59.657
3	1.052	2.024	86.019	1.052	2.024	86.019	13.708	26.362	86.019

จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบ โดยพิจารณาโดยใช้ Scree Plot เป็นกราฟที่พล็อตค่า Eigenvalues ของแต่ละองค์ประกอบ โดยเรียงจาก

มากไปน้อย เพื่อพิจารณาว่าควรมีองค์ประกอบ โดยพิจารณาจากค่า Eigenvalues ที่ลดลงอย่างรวดเร็ว ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กราฟ Scree Plot

การหมุนแกนองค์ประกอบ

ผู้วิจัยเลือกวิธีการหมุนแกนองค์ประกอบแบบอโรโทนอนอล ด้วยวิธีแวนซ์แมกซ์ และพบว่าค่า factor loading เปลี่ยนแปลงไปเมื่อเทียบกับค่า factor loading ก่อนการหมุนแกนได้องค์ประกอบ ดังนี้

1. ค่าน้ำหนักปัจจัย (factor loading) มากในองค์ประกอบที่ 1 จำนวน 20 ตัวชี้วัด และตั้งชื่อองค์ประกอบที่ 1 ว่า การบริการแนะนำ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .563 ถึง .746
2. ค่าน้ำหนักปัจจัย (factor loading) มากในองค์ประกอบที่ 2 จำนวน 18 ตัวชี้วัด และ

ตั้งชื่อองค์ประกอบที่ 2 ว่า กระบวนการดำเนินงานแนะแนว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .539 ถึง .781

3. ค่าน้ำหนักปัจจัยมากในองค์ประกอบที่ 3 จำนวน 14 ตัวชี้วัด และตั้งชื่อองค์ประกอบที่ 3 ว่า โครงสร้างและแผนการดำเนินงานแนะแนว มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .559 ถึง .758

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนว ที่พัฒนาขึ้น

มีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 4.53 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบพบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุด ได้แก่ องค์ประกอบที่ 3 ด้านโครงสร้างและแผนการ

ดำเนินงานแนะแนว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือองค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริการแนะแนว มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.4.1 อยู่ในระดับมากที่สุด และองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ องค์ประกอบที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.36 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาภาพรวมทั้งหมดพบว่าตัวชี้วัดมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.80-5.00 อยู่ในระดับมาก-มากที่สุด

4. เสนอตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุมทรปราการ เขต 1

ผู้วิจัยได้ขอเสนอตัวชี้วัดที่พัฒนาขึ้นไปใช้งาน ดังตาราง 3

ตาราง 3 ตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุมทรปราการเขต 1

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
องค์ประกอบที่ 1 ด้านการบริหารแนะแนว	1.1 การประชุมคณะครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อคัดเลือกบุคลากรที่เหมาะสมที่รับผิดชอบงานแนะแนวของโรงเรียน 1.2 การจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนวให้มีขอบข่ายหน้าที่ครอบคลุมงานแนะแนว 1.3 การจัดปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เพื่อให้สามารถปรับตัวอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ได้ 1.4 การใช้เครื่องมือและวิธีต่างๆ ในการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล 1.5 การจัดทำแบบบันทึกข้อมูลการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่มแก่นักเรียน 1.6 การจัดทำแบบทดสอบทางจิตวิทยาแก่ผู้เรียนในด้านต่างๆ 1.7 การจัดให้มีบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนในช่องทางต่างๆ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม 1.8 การเยี่ยมบ้านและสัมภาษณ์สมาชิกในบ้าน เพื่อให้ทราบข้อมูลนักเรียนอย่างครบถ้วน 1.9 การจัดกิจกรรมที่พัฒนาการหยุดการกลั่นแกล้ง (Bully) เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข 1.10 การส่งเสริมช่วยเหลือให้นักเรียนที่มีรายได้พิเศษระหว่างเรียน 1.11 การส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น ทำงานพิเศษระหว่างปิดภาคเรียน เป็นต้น 1.12 การดำเนินงานแนะแนวช่วยเหลือสนับสนุนครูประจำชั้นในการแก้ปัญหาผู้เรียนด้วยกระบวนการแนะแนว

ตาราง 3 ตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
	1.13 การติดตามและประเมินผลกลุ่มนักเรียนที่ออกกลางคัน 1.14 การติดตามผลนักเรียนที่มารับบริการแนะแนวเป็นรายบุคคล 1.15 การสอบถามความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับบริการแนะแนวต่าง ๆ ที่โรงเรียนจัดขึ้น 1.16 การนำข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลไปใช้ในการประเมินผลการให้บริการแนะแนวด้านต่าง ๆ 1.17 การประเมินผลระหว่างดำเนินงานและการประเมินผลเมื่อการดำเนินงานสิ้นสุดลง 1.18 การประเมินผลการจัดบริการแนะแนวด้านต่าง ๆ ทำสถิติเปรียบเทียบและปรับปรุงเพื่อพัฒนางานแนะแนวต่อไป 1.19 การสรุปผลการดำเนินงานตามขั้นตอน ระยะเวลา และวิธีการที่ใช้ในการบริการให้คำปรึกษาเป็นรายกลุ่มและรายบุคคล 1.20 การนำผลการดำเนินการมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานต่อไป
องค์ประกอบที่ 2 ด้านกระบวนการดำเนินงานแนะแนว	2.1 การประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและการเรียนของนักเรียน 2.2 การจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอในการดำเนินการบริการงานแนะแนวตลอดปีการศึกษา 2.3 การนำเสนอข้อมูลข่าวสารความรู้ที่จำเป็นและเหมาะสมแก่นักเรียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น รายการเสียงตามสายของโรงเรียน เป็นต้น 2.4 การใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ 2.5 การให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ที่จำเป็นเพื่อการตัดสินใจ 2.6 การจัดการบริการข้อมูลการศึกษาต่อแก่นักเรียนอย่างเหมาะสมกับความถนัดของนักเรียน 2.7 การชี้แนะส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้แก่นักเรียน ด้านการศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ และปฏิบัติตนในสังคม 2.8 การจัดนักเรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามความถนัดหรือที่สนใจ 2.9 การจัดสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนตามความเหมาะสม 2.10 การดำเนินการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล 2.11 การดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น 2.12 การสำรวจปัญหาของนักเรียนเพื่อให้คำปรึกษา 2.13 การวิเคราะห์ปัญหานักเรียนเป็นรายกรณี 2.14 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนทุกคนอย่างเป็นระบบ 2.15 การปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน ร่วมมือแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับนักเรียนเป็นรายบุคคล 2.16 การจัดส่งตัวนักเรียนที่มีปัญหาด้านสุขภาพหรือมีความผิดปกติได้รับการบำบัดรักษา 2.17 การติดตามดูแลพฤติกรรมของนักเรียนที่เคยให้คำปรึกษา 2.18 การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา

ตาราง 3 ตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
องค์ประกอบที่ 3 ด้าน โครงสร้างและแผนการ ดำเนินงานแนะแนว	3.1 โรงเรียนนำหลักการมีส่วนร่วมมาใช้ในการวางแผนการดำเนินงานแนะแนวร่วมกับ ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน 3.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงเรียนเพื่อศึกษาสภาพปัญหาการแนะแนวใน โรงเรียน 3.3 การนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เป็นฐานในการจัดทำแผนปฏิบัติงานแนะแนวของ โรงเรียน 3.4 การกำหนดโครงสร้างองค์การบริหารงานแนะแนว 3.5 การวางแผนพัฒนาโครงสร้างงานแนะแนวที่มีประสิทธิภาพ 3.6 การปรับเปลี่ยน/ยืดหยุ่นโครงสร้างการบริหารงานแนะแนวสอดคล้องกับแผนงานของ โรงเรียน 3.7 การจัดทำแผนผังมโนทัศน์การบริการแนะแนวของโรงเรียน 3.8 การจัดทำแผนการดำเนินงานแนะแนว 3.9 การสร้างเครือข่ายในระดับคณะทำงานและระดับปฏิบัติงาน 3.10 การกำหนดบทบาทของครูผู้รับผิดชอบงานแนะแนวและบุคลากรอื่น 3.11 การส่งเสริมให้ครูแนะแนวและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาความรู้ความสามารถ ด้านจิตวิทยาการแนะแนว 3.12 การสร้างความตระหนักและเห็นคุณค่า การแนะแนวของผู้บริหารให้กับคณะครู ในโรงเรียน 3.13 การจัดกิจกรรมให้นักเรียนเห็นคุณค่าของตนเองตามธรรมชาติที่ควรจะเป็นซึ่งมี ความแตกต่างกัน 3.14 การจัดกิจกรรมจัดวางตัวบุคคล ช่วยให้นักเรียนได้เรียนและประกอบอาชีพตาม วิชาที่ชอบและตรงกับความสามารถ

อภิปรายผล

ตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวโรงเรียน
ขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ
ศึกษาประถมศึกษามุทราการ เขต 1 นับ
ตั้งแต่การทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง การศึกษาการพัฒนาความเป็นไปได้ใน
การพัฒนาตัวชี้วัดโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ การ
สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เมื่อพิจารณาผลการวิจัย
พบว่า สามารถตอบคำถามการวิจัยทั้ง 2 ข้อ โดย
คำถามการวิจัยข้อที่ 1 การบริหารงานแนะแนว
ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุทราการ เขต
1 มีตัวชี้วัดหรือไม่ จากการศึกษาเอกสารและ
การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญตัวชี้วัดการบริหารงาน
แนะแนวมีในบางโรงเรียนเท่านั้น และมีตัวชี้วัด
ในการบริหารงานแนะแนวที่แตกต่างกัน ส่วน
คำถามการวิจัยข้อที่ 2 ตัวชี้วัดการบริหารงาน
แนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุทราการ
เขต 1 ที่พัฒนาอยู่ในระดับใด จากผลการ
ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ใน
ระดับดีมาก จากผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้อาจ

เนื่องมาจาก มีการพัฒนาตัวชี้วัดอย่างเป็นขั้นตอน และต่อเนื่อง โดยเก็บข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณอย่างเหมาะสม จึงส่งผลให้ได้ตัวชี้วัด การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สмурปราการ เขต 1 อย่างแท้จริง ประกอบกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ เพื่อนำมาประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ ได้ดำเนินการเก็บจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ที่เป็นนักวิชาการด้านการ ศึกษา จำนวน 2 คน เป็นผู้บริหารที่มีประสบการณ์ ด้านการบริหารการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 จำนวน 2 คน และมีประสบการณ์ด้านการบริหาร การศึกษาที่ได้รับรางวัลที่เป็นที่ยอมรับ จำนวน 1 คน จึงสามารถสะท้อนลักษณะดังกล่าวได้อย่าง ถูกต้อง ส่งผลให้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในการวิจัย ครั้งนี้สามารถตอบคำถามการวิจัยได้อย่างชัดเจน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนขยาย โอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1 มีทั้งหมด 52 ตัวชี้วัด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.87 แสดงว่า ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าบริหารงานวิชาการ หัวหน้างานแนะแนว ครูแนะแนว ครูประจำชั้น และครูที่ปรึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวแปร โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อวิเคราะห์ค่า เฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดการบริหารงาน แนะแนวโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 รายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการ ดำเนินการสำรวจข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล การชี้แนะส่งเสริมความรู้ความเข้าใจให้แก่ นักเรียน ด้านการศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ และปฏิบัติ ตนในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ Chitra (2019)

ศึกษาการพัฒนาบริการรูปแบบการแนะแนวและ การให้คำปรึกษาด้วยเทคนิคทางบรรณานุกรม เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมทางสังคมสำหรับนักเรียน ระดับประถมศึกษา พบว่าบริการแนะแนวและ การให้คำปรึกษาจำเป็นต้องใช้ในทุกระดับการ ศึกษา และยังสอดคล้องกับ Subasinghe (2016) ศึกษาเกี่ยวกับการแนะแนวการศึกษาและการให้ คำปรึกษาโรงเรียน พบว่าการศึกษาของโรงเรียน ในปัจจุบันกลายเป็นกระบวนการแลกเปลี่ยน ระหว่างความสำเร็จของความถนัดและการแข่งขัน การแนะแนวการศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับโรงเรียน โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการช่วย เหลือในการแก้ปัญหาของนักเรียนเสริมสร้าง ประสิทธิภาพความขยันหมั่นเพียรของนักเรียน รวมถึงการศึกษาแนะนำและกระบวนการให้ คำปรึกษาของโรงเรียน นอกจากนี้การดำเนินงาน แนะแนวช่วยเหลือสนับสนุนครูประจำชั้นในการ แก้ปัญหาผู้เรียนด้วยกระบวนการแนะแนว และ การส่งเสริมให้ครูแนะแนวและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ได้พัฒนาความรู้ ความสามารถด้านจิตวิทยา การแนะแนว เป็นตัวชี้วัดที่มีความสอดคล้องกับ Ai-Tai (1991) ได้ศึกษารูปแบบสำหรับการจัด บริการแนะแนวและบริการให้คำปรึกษาในมหา วิทยาลัยสลาฮัดดิน ประเทศอิรัก ผลการศึกษา พบว่า การบริการแนะแนวและบริการให้คำปรึกษา ที่มหาวิทยาลัยสลาฮัดดิน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อ จำนวนนักศึกษา และไม่มีประสบการณ์การปฏิบัติ งานเกี่ยวกับการแก้ปัญหาให้กับนักศึกษา และ ยังสอดคล้องกับ Barron & Darling-Hammond (2008) ได้ศึกษาการตรวจสอบความรู้ความ เข้าใจและการสนับสนุนส่งเสริมรูปแบบการ แนะแนวและการให้คำปรึกษาของครูแนะแนว ในอลาบามา พบว่าครูแนะแนวที่มีความรู้ ความเข้าใจในมาตรฐานขั้นต่ำของการแนะแนว มีความแตกต่างกันในการให้การสนับสนุนส่งเสริม

อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นการแนะแนวช่วยเหลือ สนับสนุนครูประจำชั้นในการแก้ปัญหาผู้เรียน ด้วยกระบวนการแนะแนวและการส่งเสริมให้ครูแนะแนวและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาความรู้ ความสามารถด้านจิตวิทยาการแนะแนวจึงเป็น สิ่งที่จำเป็น และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับสัญญา อัจฉริยะ สัญญา (2559) ได้ศึกษาการพัฒนา แนวทางการดำเนินงานแนะแนวนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 26 พบว่าแนวทางการดำเนินงาน แนะแนวนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 มี 8 ด้าน คือ 1) การรวบรวมข้อมูลนักเรียนรายบุคคลอย่างเป็นระบบ 2) การบริการสารสนเทศด้านการศึกษา แก่นักเรียน 3) การให้คำปรึกษารายกลุ่มและ รายบุคคล 4) การจัดระบบการแนะแนวด้าน อาชีพ ส่วนตัวและสังคมในสถานศึกษา 5) การ ติดตามและประเมินผลการจัดระบบกระบวนการ แนะแนวการศึกษา 6) การเชื่อมโยงระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน 7) การประสานความร่วมมือ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านแนะแนวกับสถาน ศึกษาอื่น 8) การติดตามและประเมินผลนักเรียน ที่สำเร็จการศึกษา ส่วนการดำเนินงานแนะแนวนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ มี 5 ด้าน คือ 1) เตรียม การและร่วมวางแผน 2) การดำเนินงานตามแผน 3) การตรวจสอบและประเมินผล 4) การปรับปรุง และพัฒนางาน 5) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการดำเนินงานแนะแนวนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ประกอบด้วย 3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 52 ตัวชี้วัด โรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สามารถนำไปใช้ในการบริหารงานแนะแนวให้ประสบความสำเร็จและควรกำหนดเป็นตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายในระดับเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อการบริหารงานแนะแนวมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมาย พันธกิจของสถานศึกษาในสังกัด

2. ผลการวิจัย พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญมากที่สุดไปหาน้อยสุด คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1 ด้านการบริการแนะแนว ดังนั้นผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 1 เป็นอย่างสูงในกระบวนการบริหารงานแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ ส่วน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2 ด้านกระบวนการดำเนินงานแนะแนว และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 ด้านโครงสร้างและแผนการดำเนินงานแนะแนว เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถนำไปใช้เพื่อช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและครอบคลุมการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากโรงเรียนขยายโอกาสที่ศึกษามีจำนวน 20 โรงเรียน มีขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน ทั้งโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ ควรมีการศึกษาทดลองตัวชี้วัดการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสที่แบ่งตามขนาดโรงเรียน

2. เนื่องจากโรงเรียนขยายโอกาสที่ศึกษามีลักษณะเด่นที่แตกต่างกัน ควรศึกษาตัวชี้วัดจุดแข็งจุดอ่อนของโรงเรียนเพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์การเรียนรู้อำนวยการบริหารงานแนะแนวต้นแบบต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลควรมีการเพิ่ม

จำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มีขนาดใหญ่ขึ้น จะทำให้ได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดที่มีประโยชน์ ต่อหน่วยงานทางการศึกษาที่มีบริบทใกล้เคียงกัน

นำไปขยายผลให้เกิดประสิทธิผล ใช้เป็นกลยุทธ์ในการบริหารงานแนะแนวของสถานศึกษาได้ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: บริษัท สยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.
- เจสสิกา เวชบรรยงรัตน์ และ ศศิวิมล วรณศิริ ปวีณวัฒน์. (2563, ธันวาคม). บัณฑิตตกงาน ปัญหา เร่งด่วนในตลาดแรงงานไทย. *ฐานเศรษฐกิจ*. 2562 (3527). 7.
- สัญญา อัจจจอหอ. (2559). *การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานแนะแนวนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนิสา วงศ์วารีย์. (2559). *จิตวิทยาสำหรับครู*. อุตรธานี. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทพรปราการ เขต 1. (2563, ธันวาคม 15). *ข้อมูลโรงเรียน*. สืบค้นจาก <http://samutprakan1.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). *แนวทางการประเมินตามสภาพจริง*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- Al-Tai, S. (1991). A model for guidance and counselling in Salahaddin University, Iraq. *Dissertation Abstracts International*, 52(2), 248-A.
- Barron, B., & Darling-Hammond, L. (2008). *Teaching for meaningful learning: A review of research on inquiry-based and cooperative learning*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (1997). *Research in education (7th ed.)*. Boston: Allyn and Bacon.
- Cattell, R. B. (1978). *The scientific use of factor analysis in behavioral and life Sciences*. New York: Plenum.
- Chitra C. I. (2019). Development of guidance and counseling's model services with bibliotherapy techniques to improve prosocial behavior for student of primary school. *Journal of Physics: Conference Series*. 2019(1179), 1-6.
- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *A first course in factor analysis*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Subasinghe, W. (2016). An introduction on educational guidance and school counseling. *International Journal of Scientific Research and Innovative Technology*. 2016(3), 11-18.